

Львівська
національна
академія мистецтв

СИЛАБУС З ДИСЦИПЛІНИ ВІЛЬНОГО ВИБОРУ «Філософські напрями XX – XXI ст.»

Освітня програма, II семестр, ОР Магістр, 2023 - 2024 навчальний рік.

Викладач: Олінкевич Володимир Іванович

Телефон: 0977493897

Сторінка курсу в Google class:

Email: v.olinkevych@gmail.com

Аудиторія де проходитимуть заняття: 12 аудиторія, платформа Zoom

ОБСЯГ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ	
кількість кредитів ECTS	3
Вид заняття	Загальна кількість годин
Лекції	5
Семінарські заняття	25
Самостійна робота	60
Залік	2

ПРЕРИКВІЗИТИ

Передумовою вивчення дисципліни вільного вибору «Філософські напрями XX – XXI ст.» є прослухані попередньо курси з «Філософії», «Історії мистецтва», «Культурології», «Загальної психології» тощо.

КОНСУЛЬТАЦІЇ

Зустрічі відбуваються раз в тиждень у зазначений академічним розкладом день. Всі консультації пов'язані з завданнями проводитимуться під час занять. Втім, якщо потрібні додаткові індивідуальні консультації, можливою є зустріч. Онлайн зустрічі, також передбачені за попередньою домовленістю в програмі Zoom.

АНОТАЦІЯ КУРСУ

Програма спецкурсу передбачає ознайомлення з філософськими концепціями XX-XXI ст. Репрезентація міждисциплінарних зв'язків філософії, мистецтва, психології, літератури, науки, релігії. Прочитання вибраних філософських текстів та інтерпретація ідей мислителів. Цікавим курс може бути для студентів, які цікавляться «археологією» появи філософських, мистецьких, культурологічних, політичних концепцій у XX – XXI ст., їхній вплив на історію ідей у культурі.

МЕТА ТА ЦІЛІ КУРСУ

Метою курсу є спроба аналізу питань, які виникли у XX ст. Осмислення цих питань і проблем та екстраполяція їх на сучасний філософський процес. За яких обставин з'являлися певні концепти і як змінювались конотації цих концептів? Яким чином знання та ідеї конструюють реальність? Які ідеї стали ключовими у способі інтерпретації дійсності, тощо. **Завдання:** опираючись на філософські тексти випрацювати у собі критичність до інформації, розуміння явищ культуріндустрії, консюмеризму (споживатства), питань біоетики та екології. Відповідальність за використання категоріального апарату у філософії, мистецтві. Застосування знань з філософії та

психології у персональному повсякденному житті. **Ціль:** ознайомитися з філософською літературою, спробувати критично осмислити виникнення та творення концептів у сучасній філософії.

РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен знати: джерела філософії, проблеми визначення філософії як науки, етапи історичного розвитку філософії; теоретичні та ідейні засади розвитку концепцій в контексті кожної епохи; основні теоретичні ідеї філософів; фундаментальні наскрізні філософські проблеми людства.

а) реактивувати та інтерпретувати філософські тексти в контексті сучасного культурного дискурсу.

б) вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.

в) здатність розробляти та управляти проектами.

г) здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.

д) здатність діяти соціально відповідально та свідомо.

е) здатність критично усвідомлювати взаємозв'язок між культурними, соціальними та економічними процесами.

є) здатність аналізувати і структурувати організаційну, управлінську проблеми та знаходити конструктивні рішення.

ж) здатність діяти соціально відповідально

з) здатність дотримуватися норм професійної етики в процесі вирішення соціальних, культурних, економічних питань.

и) здатність створювати соціокультурні продукти.

ФОРМАТ КУРСУ

Викладання дисципліни вільного вибору «Філософські напрями XX-XXI ст.» передбачає семінарські заняття в аудиторії або онлайн. Семінарські заняття проходять у форматі індивідуальних доповідей та групової постановки питань та пошуків відповідей.

У випадку потраплянням нашого регіону в червону зону через пандемію коронавірусу, заняття відбуватимуться дистанційно. Дистанційні заняття проводитимуться на платформі Zoom. Лінк доступу до занять опубліковуватимуться у месенджерах за годину до початку. Див. Наказ «Про організацію навчального процесу в ЛНАМ на 2022-2023» (<https://bit.ly/3mseqZ5>)

ЛІТЕРАТУРА ТА МАТЕРІАЛИ КУРСУ

1. Апелъ К.-О. Дискурсивна етика як політична етика відповідальності в ситуації сучасного світу. Перекл. з нім. А. Єрмоленка. // Єрмоленко А. М. Комунікативна практична філософія. — К.: Лібра, 1999. — С.395-412.

2. Апелъ К.-О. Екологічна криза як виклик дискурсетиці. Перекл. з нім. А. Єрмоленка. // Єрмоленко А. М. Комунікативна практична філософія. — К.: Лібра, 1999. — С. 413—454.

3. . Габермас Юрген. Комунікативна дія і дискурс — дві форми повсякденної комунікації // Ситниченко Л. Першоджерела комунікативної філософії. — К.: Либідь, 1996. — С. 84-90.

4. Габермас Юрген. Інший спосіб подолання філософії суб'єкта: комунікативний versus суб'єктивний розум // Пер. з нім. А. Богачова / Габермас Юрген. Філософський дискурс сучасності. — К.: Український філософський фонд, 1998. — С. 5-37.

5. Габермас Ю. Дії, мовленнєві акти, мовленнєві інтеракції та життєвий світ // Єрмоленко А. М. Комунікативна практична філософія: Підручник. — К.: Лібра, 1999. — С. 287-324.

6. . Горкгаймер М. Критика інструментального розуму / Переклад, передмова та післямова Култаєва Марія — Київ: ППС — 002, 2006. — 282 с.

7. Гадамер Г.-Г. Істина і метод. — Том 1: Герменевтика І: Основи філософської герменевтики. — К.: Юніверс, 2000. — 464 с.

8. Дільтей В. Виникнення герменевтики // Пер. з нім. Я. Стратія, С. Кошарного / Сучасна зарубіжна філософія. Течії і напрями. Хрестоматія. — К.: Ваклер, 1996. — С. 31-60.

9. Дьюї, Джон // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. — Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. — 742 с.
10. Ерік Фром. Мати чи бути? / Пер. з нім. О. Михайлова та А. Буряк. — Київ: «Український письменник», 2010. — 222 с.
11. Герберт Маркузе. Одновимірна людина. Дослідження ідеології розвинутого індустріального суспільства (глави з книги) / пер. В.Курганський. // Сучасна зарубіжна соціальна філософія: Хрестоматія. — Київ: «Либідь», 1996. — Стор. 87-134.
12. Зігмунд Фрейд. Основні категорії психоаналізу (з німецької переклала А. Березінська) // Всесвіт. — 1991. — № 5 (749). — С. 164—170.
13. Сартр Ж.-П. Буття і ніщо: нарис феноменологічної онтології. / Пер. з французької Віталій Лях, Петро Тарашук. — К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2001. — 855 с.
14. Сартр Ж.-П. Нудота: роман, п'єси. — Х. : Фоліо, 2006. — 351 с.
15. Сартр Ж.-П. Шляхи свободи: трилогія / Ж.-П. Сартр ; пер. з фр. Л. Кононовича. — Київ : Юніверс, 2005. — Т. 2 : Відстрочення : роман. — 2008. — 443 с.
16. Сартр Ж.-П. Екзистенціалізм – це гуманізм // Зарубіжна філософія ХХ століття. – К., 1993.
17. А. Камю. Вибрані твори. У 3-х т. Т. 3. Есе: Пер. з фр. / Упоряд. О.Жупанський; Автор післямови Д.Наливайко; Худож. О.Пустоварова, М.Квітка. — Харків: Фоліо, 1997. — 623
18. Сімона де Бовуар. Друга стаття. У 2-ох томах. Пер. з французької: Наталя Воробйова, Павло Воробйов, Ярослав Собко. Київ. Основи. 1994, 1995.
19. Сосюр Ф. де. Курс загальної лінгвістики. / Фердінан де Сосюр; [пер. з фр. А. Корнійчук, К. Тищенко]. — К.: Основи, 1998. — 324 с
20. Тейяр де Шарден. Феномен людини : [переклад фрагментів] / пер. з фр. Г. Волинки // Читанка з історії філософії: У 6 книгах. Книга 6. Зарубіжна філософія ХХ століття. — К. : Фірма «Довіра», 1993. — С. 159—165.
21. Карл Ясперс Психологія світоглядів (пер. з німецької Олександр Кислюк, Роман Осадчук), Київ: видавництво Юніверс, 2009
22. Карл Юнг Архетипи і колективне несвідоме. — Львів: Астролябія, 2012. — 588 с
23. Мішель Фуко. Археологія знання. — К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003. — 326 с.
24. Мішель Фуко. Наглядати й карати / пер. з фр. Петра Тарашука. — Київ: Комубук, 2020
25. Забужко О. Філософія української ідеї та європейський контекст: Франківський період. — К., 1993.
26. Хосе Ортега-і-Гасет. Вибрані твори. К., 1994.

Орієнтований план курсу

Шаблон для теоретичних дисциплін

Т	ДАТА	ТЕМА	ЗАВДАННЯ	ЛІТЕРАТУРА	САМОСТІЙНА РОБОТА
1.		Аналітична філософія.	1.Логічний аналіз Б. Расела, А. Вайтхеда.	1. Alfred Whitehead Essays in Science and Philosophy. Hrsg. Von Dagobert Runes Philosophical Library 1947	1. Філософські ідеї Віденського гуртка. 2. Проблеми метафізики у аналітичній філософії.

				2. Жадяєв, Денис Володимирович. Альфред Норт Вайтгед про критицизм. Київ: Києво-Могилянська акад., 2010. – С. 25-26. 3. Расселл, Бертран // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. — Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. — С. 538. — 742 с.	3. Лінгвістичний поворот.
2.		Марксизм. Неомаксизм	1.Поняття «Відчуження» у філософії К Маркса. 2.«Інструментальний розум» М. Горького. 3. «Одновимірна людина» Г. Маркузе	1.Маркс К. Економічно філософські рукописи 1844 року // Маркс К. Енгельс Ф. З ранніх творів.—К.: Політвидав України, 1973.— С.520–532, 578 – 597. 2. Горький М. Критика інструментального розуму / Переклад, передмова та післямова Култаєва Марія — Київ: ППС — 002, 2006. — 282 с. 3. Герберт Маркузе. Одновимірна людина. Дослідження ідеології розвинутого індустріального суспільства (глави з книги) / пер. В.Курганський. // Сучасна зарубіжна соціальна філософія: Хрестоматія. — Київ: «Либідь», 1996. — Стор. 87-134.	1.Передумови виникнення марксизму та його філософії. Концепція «матеріалістичної» діалектики та її зміст. 2.Утопічний та метафізичний характер марксистсько-ленінської догматики, принциповий характер її аморальності.
3.		Фрейдизм, Неофрейдизм.	1.Питання психоаналізу З. Фрейда 2. «Анатомія людської деструктивності» Е. Фром.	1. Зігмунд Фрейд. Основні категорії психоаналізу (з німецької переклада А. Березінська) // Всесвіт. — 1991. — № 5 (749). — С. 164—170.	1. Теорія сновидінь З Фрейда. 2. Сублімація у контексті релігії, мистецтва, соціальних інститутів.

			3. Ерос і Танатос (З. Фройд, К. Юнг, Г.Маркузе).	2. Ерік Фром. Мати чи бути? / Пер. з нім. О. Михайлова та А. Буряк. — Київ: «Український письменник», 2010. — 222 с.	3. Аналітична психологія К. Юнга. 4. Індивідуальна психологія А. Адлера. 5. «Органічна енергія» В. Райха.
4.		Екзистенціалізм	1. Поняття свободи і відповідальності у філософії Ж.П.Сартра 2. «Абсурд» А. Камю 3. Ідеї фемінізму С. Бовуар	1. Сартр Ж-П. Буття і ніщо: нарис феноменологічної онтології. / Пер. з французької Віталій Лях, Петро Таращук. — К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2001. — 855 с. 2. Сартр Ж-П. Нудота: роман, п'єси. — Х. : Фоліо, 2006. — 351 с. 3. А. Камю. Вибрані твори. У 3-х т. Т. 3. Есе: Пер. з фр. / Упоряд. О.Жупанський; Автор післямови Д.Наливайко; Худож. О.Пустоварова, М.Квітка. — Харків: Фоліо, 1997. — 623 с. 4. Сімона де Бовуар. Друга стаття. У 2-ох томах. Пер. з французької: Наталя Воробйова, Павло Воробйов, Ярослав Собко. Київ. Основи. 1994, 1995. 5. Сартр Ж.-П. Шляхи свободи: трилогія / Ж.-П. Сартр ; пер. з фр. Л. Кононовича. — Київ : Юніверс, 2005. — Т. 2 : Відстрочення : роман. — 2008. — 443 с.	1. Зародження та джерела екзистенціалізму. 2. Теїзм та атеїзм у екзистенціалізмі.
5.		Філософська антропологія	1. Німецька школа філософської антропології: М.Шеллер, А.Гелен, Г.Плеснер	1. Шелер М. Сутність моральної особистості // Пер. з нім. М. Култаєвої / Сучасна зарубіжна філософія. Течії і напрями. Хрестоматія. — К.:	1. Джерела філософської антропології. 2. Розвиток філософської антропології.

				Ваклер, 1996. — С. 9-30. 2. Плеснер, Гельмут // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. — Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. — С. 486. — 742 с. — 1000 екз. — ББК 87я2. — ISBN 966-531-128-X.	3. Основні проблеми філософської антропології.
6.		Тейярдизм, Персоналізм	1. Міждисциплінарний підхід у філософії Т. Шардена. 2. Ідеї Е. Муньє.	1. Тейяр де Шарден. Феномен людини : [переклад фрагментів] / пер. з фр. Г. Волинки // Читанка з історії філософії: У 6 книгах. Книга 6. Зарубіжна філософія XX століття. — К. : Фірма «Довіра», 1993. — С. 159—165.	1. Антропологічне спрямування тейярдизму, персоналізму. 2. Американський і французький персоналізм. 3. Взаємозв'язок релігії та науки у тейярдизмі.
7.		Неотомізм.	1. Співвідношення віри і розуму Е. Жільсон. 2. Інтегральний гуманізм Ж. Марітена.	1. Étienne Gilson L'esprit de la philosophie médiévale, Vrin, 1932. Rééd. Vrin, 1998 2. Jacques Maritain Humanisme intégral: problemes temporels et spirituels d'une nouvelle chrétienté. Fernand Aubier, 1936. Two translations: True humanism. Tr. M.R. Adamson. London: Bles, 1938; Integral Humanism: Temporal and Spiritual Problems of a New Christendom. Tr. Joseph W. Evans New York: Charles Scribner's Sons, 1968.	1. Джерела філософії неотомізму Т. Аквінський. 2. Креаціонізм. 3. Принцип гармонії віри та розуму у неотомізмі.
8.		Прагматизм	1. Епістеміологія Ч. Пірса, В. Джеймса. 2. Інструменталізм Д. Дюї.	1. Пірс, Чарлз Сандерс // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. — Київ : Інститут філософії імені	1. Логіка і семіотика Ч. Пірса. 2. Проблема істини у В. Джеймса. 3. Педагогіка Д. Дюї.

				Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. — С. 480. — 742 с. — 1000 екз. — ББК 87я2. — ISBN 966-531-128-X. 2. Вільям Джеймс. Прагматизм; пер. з англійської Павло Насада. - Київ: Альтернативи, 200. - 144 ст. 4. Дьюї, Джон // Філософський енциклопедичний словник / В. І. Шинкарук (гол. редкол.) та ін. — Київ : Інститут філософії імені Григорія Сковороди НАН України : Абрис, 2002. — 742 с.	
9.		Феноменологія у гуманітарних науках:	1. Феноменологічна соціологія (А. Шюц, Т. Лукман), 2. Феноменологічна психологія (К. Ясперс, Л. Бінсвангер),	1. Michael Barber, Alfred Schutz In: Stanford Encyclopedia of Philosophy 2. Психологія світоглядів (пер. з німецької Олександр Кислюк, Роман Осадчук), Київ: видавництво Юніверс, 2009 3. Е. Левінас Філософія, справедливість і любов. — Київ: «Дух і Літера» Нац. ун-т «Києво-Могилянська академія», 1997. 4. Е. Левінас Права людини і добра воля — Київ: «Дух і Літера» Нац. ун-т «Києво-Могилянська академія», 1997.	1. Зміст сучасної феноменології її творець Едмунд Гуссерль. 2. Проблема «життєвого світу» — повсякденного життя як основи пізнання. 3. Феноменологія релігії (Е. Левінас, Г. Ван дер Леув, Р. Ото, Е. Штайн)
10.		Комунікативна філософія	1. Поняття «Комунікативного розуму» Ю. Габермаса. 2. Дискурсивна етика К.-О. Апеля.	1. Габермас Юрген. Комунікативна дія і дискурс — дві форми повсякденної комунікації // Ситниченко Л.	1. Джерела комунікативної філософії. 2. Теорія комунікативної дії.

				Першоджерела комунікативної філософії. — К.: Либідь, 1996. — С. 84-90. 2. Габермас Юрген. Інший спосіб подолання філософії суб'єкта: комунікативний versus суб'єктивний розум // Пер. з нім. А. Богачова / Габермас Юрген. Філософський дискурс сучасності. — К.: Український філософський фонд, 1998. — С. 5-37. 3. Габермас Ю. Дії, мовленнєві акти, мовленнєві інтеракції та життєвий світ // Єрмоленко А. М. Комунікативна практична філософія: Підручник. — К.: Лібра, 1999. — С. 287-324. 3. Апель К.-О. Дискурсивна етика як політична етика відповідальності в ситуації сучасного світу. Перекл. з нім. А. Єрмоленка. // Єрмоленко А. М. Комунікативна практична філософія. — К.: Лібра, 1999. — С.395-412. 4. Апель К.-О. Екологічна криза як виклик дискурсетиці. Перекл. з нім. А. Єрмоленка. // Єрмоленко А. М. Комунікативна практична філософія. — К.: Лібра, 1999. — С. 413—454.	3. Теорія істини у комунікативній філософії.
--	--	--	--	--	--

11.		Філософська герменевтика, як онтологія мистецького твору.	Герменевтичні теорії та ідеї: 1.В. Дільтей. 2.Г.Гадамер.	1. Дільтей В. Виникнення герменевтики // Пер. з нім. Я. Стратія, С. Кошарного / Сучасна зарубіжна філософія. Течії і напрями. Хрестоматія. — К.: Ваклер, 1996. — С. 31-60. 2. Гадамер Г.-Г. Істина і метод. — Том 1: Герменевтика I: Основи філософської герменевтики. — К.: Юніверс, 2000. — 464 с.	1. Тексти, як персоналізовані явища культури. 2. Проблема історичності предмета інтерпретації, та історичність інтерпретатора.
12.		Структуралізм, постструктуралізм	1. Категорії «Мова» і «Знак» у К.Леві Строса 2.«Смерть автора». (Р.Барт), 3.«Археологія знання». (М.Фуко).	1. Сосюр Ф. Курс загальної лінгвістики. / Фердінан де Сосюр; [пер. з фр. А. Корнійчук, К. Тищенко]. — К.: Основи, 1998. — 324 с. 2. Ролан Барт Від твору до тексту (переклад Юрія Гудзя), в «Антологія світової літературно-критичної думки XX ст.», вид. Літопис, Львів, 2002. 3. Мішель Фуко. Археологія знання. — К.: Вид-во Соломії Павличко «Основи», 2003. — 326 с.	1. Культура, як сукупність знакових систем. 2. Тлумачення міфу і мови як фундаментальних підстав колективної свідомості. 3. Обумовленість пізнання соціальними інститутами, мовною практикою, владними відносинами тощо.
13.		Філософія науки	1.Метод «Фальсифікації» К. Поппера 2. Поняття «Парадигми» Т. Куна. 3. Концепція епістемологічного анархізму П. Файєрабенда	1 Paul Feyerabend Three Dialogues on Knowledge, (1991). Hoboken: Wiley-Blackwell Press. 2. Кун Т. Структура наукових революцій. — К.: Port-Royal, 2001. — 228 с. 3. Поппер Карл. Відкрите суспільство та його вороги. Т. I. У полоні Платонових	1. Розділи філософії науки. 2. Концепція дослідницьких програм І. Лакатоса. 3. Концепція історичної динаміки науки Т. Куна.

				чарів / Пер. з англ. Олександр Коваленко. – К.: «Основи», 1994. – 444 с. 4. Поппер Карл Логіка наукового відкриття. Огляд деяких фундаментальних проблем / Пер. з англ. під кер. О.Є. Оліфер. Актуальні проблеми духовності, (22), 2021. 170-192 с.	
14.		Постмодернізм.	1.»Архітектура постмодернізму» Ч. Дженкса. 2. Концепт «Метанаративу» Ж.Ф. Ліотара 3. Поняття «Дискурс» у М.Фуко. 4. Ж.Дельоз «Відмінність і повторення».	1. Charles Jencks Post-Modernism, The New Classicism in Art and Architecture, Rizzoli, NY and Academy, London 1987; German edition, 1987, reprinted 1988. 2. Жіль Дельоз, Фелікс Гватарі Що таке філософія? — Львів: Астолябія, 2015. 2. Jean-François Lyotard La Condition postmoderne : rapport sur le savoir, Paris, Minuit, 1979. 3. Мішель Фуко. Наглядати й карати / пер. з фр. Петра Таращука. — Київ: 4. Клубук, 2020	1. Джерела постмодернізму. 2. Постмодернізм у науці. 2. Постмодернізм у мистецтві.

15.	Сучасна українська філософія	Історико-філософські пошуки (О. Хома, А. Баумейстр, В. Кебуладзе, А. Богачов, В. Єрмоленко, А. Дахній, та інші	1. О. Хома. Ніцше і шизоаналіз // Філософсько-антропологічні читання-96. - Київ : Стилос, 1997, С. 147–156. О. Хома. Паскаль про справедливість: сили, машини, структури // Дух і літера. - 1997. - № 1-2. - С. 282–292. 2. Баумейстер А. Вступ до філософських студій, або інтелектуальні подорожі до країни Філософії. — Київ: Мала академія наук України, 2017. — 238 с. 3. Кебуладзе В. Чарунки долі. — Л.: ВСЛ, 2016 4. Богачов А. Досвід і сенс. —К., 2011.—С. 9–29 5. «Плинні ідеології. Ідеї та політика в Європі ХІХ–ХХ століть»/ В.Єрмоленко — К.: ДУХ І ЛІТЕРА, 2018. — 480 с 6. А. Дахній «Мартін Гайдеггер та екзистенційна філософія». Монографія — Львів, 2018.	1. Переклади та інтерпретація філософських творів О. Хома., О. Панич. 2. Інтерпретація феноменології В. Кебуладзе, В. Єрмоленко. А. Дахній.
-----	------------------------------	--	---	---

ЗАВДАННЯ, ВИМОГИ ТА ОЦІНЮВАННЯ

Оцінювання:

Кожне завдання виконане під час очного чи дистанційного навчання оцінюється за чотирма критеріями. Критерій перший: Процес (20% від загальної оцінки). Ви були присутніми на заняттях (онлайн консультаціях), докладали зусилля до прочитання філософської літератури. Критерій другий: підготовка і доповіді (45% від загальної оцінки). Підготовка до семінарських занять передбачає прочитання рекомендованих текстів та спроба їх аналізувати.. Критерій третій: Творча робота (есе) (25% від загальної оцінки). Написання есе містить самостійне опрацювання літератури, оригінальність думки, грамотне оформлення посилань на використану літературу. Орієнтовна кількість сторінок від двох і більше. Критерій четвертий: залік (10% від загальної оцінки). Під час проведення заліку можливі додаткові питання в контексті тем заданих у цьому силабусі. Додатково: на кількість балів впливають участь у конференціях, творчих виставках. Залік недиференційований.

ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ОЦІНОК:	
90-100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
35-59	незадовільно з можливістю повторного підсумкового контролю
1-34	незадовільно з повторним вивченням дисципліни

Завдання	Оцінка
Відвідування	20
Доповіді на семінарах	45
Есе	25
Залік	10

КОНСУЛЬТАЦІЇ ТА ПРЕЗЕНТАЦІЯ ВАШИХ РОБІТ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Консультації проводитимуться у вільній аудиторії ЛНАМ з дозволу адміністрації або он-лайн у визначений день тижня з попереднім узгодженням.

ОРІЄНТОВАНИЙ ПЛАН КУРСУ

організацію освітнього процесу в ЛНМ» становлять:

весняний семестр – 15 тижнів; 2 години в тиждень, всього на вивчення курсу передбачено 30 годин

ПОЛІТИКИ КУРСУ

ВІДВІДУВАННЯ

Відвідування занять є обов'язком студента. Рекомендується заздалегідь повідомляти викладача про відсутність на занятті. Перевищення часу відсутності над присутністю негативно впливає на підсумкову оцінку. Виправданими можуть визнаватись пропуски занять через:

- а) хворобу;
- б) події пов'язані з творчою діяльністю ЛНАМ, персональними виставками, участь у симпозиумах, пленерах, тощо;
- в) юридичні зобов'язання студента;
- г) національні та релігійні обставини.

Обов'язком студента є повідомити викладача про причини відсутності та надати супровідну документацію в деканат відповідно до правил ЛНАМ.

ЕЛЕКТРОННІ ПРИЛАДИ

Не рекомендується користуватись гаджетами під час занять не в освітніх цілях. Уточнювати релевантну дисципліні інформацію в інтернеті вітається. Під час практичних занять ви можете відповідати на телефонні дзвінки, але за межами аудиторії.

ЕКЗАМЕНИ/ЗАЛІКИ/ПЕРЕГЛЯДИ

Важливим є вчасне виконання цим силабусом завдань. Роботи, які виконані невчасно не приймаються. Допуск до повторного складання (перездачі) заліку

регулюється положенням «Про порядок ліквідації академічних заборгованостей». (Див. <https://bit.ly/2NQnaIn>)

Виключенням з цих правил можуть бути пом'якшувальні обставини, зазначені в розділі про відвідування.

АКАДЕМІЧНА ДОБРОЧЕСНІСТЬ

ЛНАМ розділяє фундаментальні цінності академічної доброчесності: чесність, довіра, справедливість, повага та відповідальність. Кожен учасник освітнього процесу в ЛНАМ несе персональну відповідальність за дотримання академічної доброчесності.

ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

Відповідно до частини 4 статті 42 Закону України «Про освіту» є такі основні види порушень академічної доброчесності: **Академічний плагіат** – «оприлюднення (частково або повністю) наукових (творчих) результатів, отриманих іншими особами, як результатів власного дослідження (творчості), та/або відтворення опублікованих текстів (оприлюднених текстів) інших авторів без зазначення авторства». **Самоплагіат** – «оприлюднення (частково або повністю) власних раніше опублікованих наукових результатів, як нових наукових результатів». **Фабрикація** – «вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі чи наукових дослідженнях». **Фальсифікація** – «свідома зміна чи модифікація вже наявних даних, що стосуються освітнього процесу чи наукових досліджень». **Списування** – «виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання, зокрема під час оцінювання результатів навчання». **Обман** – «надання завідомо неправдивої інформації стосовно власної освітньої (наукової, творчої) діяльності чи організації освітнього процесу; формами обману є, зокрема, академічний плагіат, самоплагіат, фабрикація, фальсифікація та списування». **Хабарництво** – «надання (отримання) учасником освітнього процесу чи пропозиція щодо надання (отримання) коштів, майна, послуг, пільг чи будь-яких інших благ матеріального або нематеріального характеру з метою отримання неправомірної переваги в освітньому процесі». **Необ'єктивне оцінювання** – «свідоме завищення або заниження оцінки результатів навчання здобувачів освіти». Будь які прояви академічної недоброчесної компрометують учасника освітнього процесу, знижуючи якість навчання/викладання в ЛНАМ. Дисциплінарні заходи щодо порушників академічної доброчесності різняться в залежності від складу порушення аж до позбавлення права атестації. Детальніше про політику академічної доброчесності в ЛНАМ дивіться положення «Про запобігання порушення права інтелектуальної власності та забезпечення академічної доброчесності у навчальній, творчій, науковій та науково дослідній роботі учасників освітнього процесу ЛНАМ» за цим посиланням: (<https://bit.ly/2NQnaIn>).

ПОКАРАННЯ ЗА ПОРУШЕННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ДОБРОЧЕСНОСТІ

На цьому курсі політика академічної доброчесності є принципово важливою. Будь яка творча робота, яка виконана не вами, але ви видаєте її за власну вважатиметься крадіжкою, розглядатиметься академічною комісією і може мати негативні наслідки для вашого подальшого навчання. Копіювання творів мистецтва, передбачених завданням в навчальних цілях, є допустимим і не вважається порушенням доброчесності. Ви також можете використовувати твори інших художників для інтерпретацій, імпровізацій та інших, маніпуляцій, але обумовлювати і пояснювати це. У кожному сумнівному випадку де ви не впевнені, щодо доброчесного використання чужого матеріалу проконсультуйтеся викладачем.

У разі виявлених порушень до вас застосовуватимуться наступні санкції: Перше порушення: студент отримає «Нуль» (0) балів за завдання без права перездачі. Цей інцидент може спричинити повідомлення про плагіат першому проректору та

розглядатись на комісії з академічної доброчесності. Друге порушення: студент отримує Нуль» (0) балів за завдання без права перездачі. Про інцидент повідомляється першого проректора та проректора з наукової роботи, інцидент розглядається на комісії академічної доброчесності. За результатами комісії студент позбавляється стипендії (якщо така надається), отримання будь яких навчальних пільг та може бути відрахований з числа студентів. Третє порушення: студент отримає Нуль» (0) балів за завдання. Про інцидент

повідомляється першого проректора та проректора з наукової роботи, інцидент розглядається на комісії академічної доброчесності. За результатами комісії студент відраховується з числа студентів ЛНАМ.